

کارتر به یکجانبه نگرانی متهم می شود!
مصاحبه با کارتر

النور کلیفت (1)
برگردان: علی فیاض

<http://www.fayyaz.blogspot.com/>

توضیح:

مصاحبه زیر که به تازگی با جیمی کارتر رییس جمهور دهه هفتاد میلادی آمریکا، به مناسبت چاپ آخرین کتابش "فلسطین؛ صلح نه تبعیض نژادی" (2)، توسط النور کلیفت به عمل آمده است، و در نیوزویک (3) چاپ شده است، حاوی نقطه نظرات جالبی است که از زبان یک سیاستمدار آمریکایی به نوعی تازگی دارد. کارتر در این گفتگو سیاست های دولت صهیونیستی اسرائیل را به شدت مورد انتقاد قرار می دهد و به سکوت سیاستمداران آمریکایی در قبال وضعیت مردم فلسطین - به دلیل منافع خود و باز انتخاب شدن برای کنگره و سنا - اشاره می کند. مواضع شفاف و بشر دوستانه کارتر در این کتاب و در مصاحبه هایی که پیرامون آن به عمل می آید، علامت ذوب شدن یخ هایی است که حقیقت و واقعیت سرنوشت فلسطین را در کشور آمریکا در بر گرفته است. این دیدگاه های کارتر که یک سیاستمدار کارکننده آمریکایی است، می تواند برای "راست" ها و "هواداران" ایرانی اسرائیل نیز عبرتی باشد و حکایتی! این مصاحبه در مجله سوندی "تمپوس" (4) به تاریخ 11 تا 17 ژانویه 2007، در صفحات 14 و 15 آن درج شده است.

* * *

رییس جمهور پیشین آمریکا، مدت هاست که به عنوان یک سیاستمدار کهنه کار شناخته شده، از نفوذ سیاسی خود در جهت گسترش دموکراسی و حقوق بشر استفاده کرده است. وی همچنین یک نویسنده فعال نیز به شمار می رود. از زمانی که پست ریاست جمهوری را در سال 1981 ترک کرد، تا کنون 23 جلد کتاب، از ارزش ها و معیارهای آمریکایی گرفته تا دوران کودکی خود در حیاطی در جورجیا را به چاپ رسانده است. آخرین و شاید جنجال بر انگیزترین کتابش، "فلسطین؛ صلح نه آپارتاید" علایق طولانی وی درباره خاورمیانه را بازتاب می دهد. (او در نقش رییس جمهور و با مذاکرات خود، صلح بین مصر و اسرائیل را ایجاد کرد). کتاب، به این دلیل که کلمه آپارتاید برای تشریح وضعیت جاری مردم فلسطین در آن مورد استفاده قرار گرفته، به شدت مورد انتقاد واقع شده است. هم اینک این کتاب در لیست پر فروش ترین کتاب ها قرار گرفته، اما بسیاری بر این باور هستند که رییس جمهور پیشین بسیار تند اسرائیل را محکوم می کند. کنت استین (5) یکی از کارمندان سابق مرکز کارتر، در دانشگاه اموری (6) حتی اعتماد به کتاب را نیز به زیر پرسش می برد.

شما با کتابتان سر و صدای زیادی ایجاد کرده اید. من فکر می کنم، شما همین را می خواستید؟
- البته. یکی از انگیزه های کتاب بر انگیزتن بحثی بود که در کشور ما تقریباً غیر عادی می باشد و نیز در معرض دید قرار دادن امکانات سرعت بخشیدن به گفتگوهای صلح در اسرائیل. اینها دلایل نوشتن این کتاب بودند.

آیا به کارگیری کلمه آپارتاید (تبعیض نژادی) باعث ایجاد مشکلاتی برای شما شد؟
- در واقع خیر. من فکر می کنم که می توانم آن [اصطلاح] را به کار ببرم، به خاطر اینکه این تشریح دقیق چیزی است که در فلسطین روی می دهد. من بر این باور هستم که وضعیت کنونی تحت فشار فلسطینی ها و گرفتن سرزمین آنها، و اینکه آنها را نمی گذارند تا نارضایتی خویش را از آنچه اتفاق می افتد، ابراز دارند، ساخت دیواری که عمیقاً در سرزمین های آنان را می شکافد و پیش می رود، جداسازی کامل اسرائیلی ها و فلسطینی ها - همه اینها به اشکال گوناگون بدتر از جنبه هایی از آپارتاید آفریقای جنوبی است. هیچ تردیدی در این مورد وجود ندارد، و همه ی کسانی که از شهرهای فلسطین بازدید کرده اند، باید با من موافق باشند.

فکر می کنید چرا انتقاداتی که متوجه کتاب و عنوان آن شده، اینقدر تند است؟

- هم من و هم شما می دانیم که ایپاک (7)، "کمیته عمومی مبادلات آمریکایی - اسرائیلی" چه نفوذ گسترده ای دارد و هدف اصلی این گروه هم زمینه سازی برای صلح نیست. من از آن انتقاد نمی کنم. آنها حق دارند که در لابی خویش رایزنی های جانبدارانه داشته باشند، اما هدف آنها این است که از دولت اسرائیل دفاع و محافظت به عمل آورند و سیاست های آن را در آمریکا و کنگره ما قابل قبول و تضمین کنند. و آنها این کار را به خوبی انجام می دهند.

من با بسیاری از سازمان های یهودی در کشور خودمان در ارتباط بوده ام و آنها دیدگاه مثبت خود را درباره کتاب اظهار داشته اند، و آنها برای صلح تلاش می کنند. اما صدای آنها پراکنده است و آنها از اینکه در انظار عمومی نقطه نظرات خود را بیان دارند، پرهیز می کنند. هر نماینده ای از کنگره که بخواهد دوباره انتخاب شود، از اینکه به طور شفاف مواضع متعادل خود را درباره اسرائیل و فلسطینی ها ابراز دارد و اینکه اسرائیل باید به مرزهای بین المللی خود بازگردد، باید پرهیز کند. برای نمونه، کسی که به خاطر حقوق انسانی فلسطینی ها مبارزه کند، احتمالاً دوباره انتخاب نخواهد شد.

- در برخی از مصاحبه ها شما می گوید که این مبحث سرگشاده ای است که در اسرائیل راحت مورد بررسی قرار می گیرد، اما در آمریکا یک تابو تلقی می شود!

بله، همینطور است. نه فقط همه جا در اسرائیل - در رسانه های اسرائیل به طور روزانه - که حتی در جهان عرب، و نیز در اروپا به به طور مداوم به بحث گذاشته می شود. در کشور ما بسیار نادر است که یک بحث [جدی] مرتب تکرار شود یا در ستون اصلی روزنامه ها انعکاس یابد.

- شما احتمالاً می دانید که یکی از شاخص ترین منتقدین شما کنت استین است که قبلاً در مرکز کارتر کار می کرده؟ او ن مربوط به 13 سال پیش بود! او از 13 سال پیش تا کنون هیچ رابطه ای با مرکز نداشته است.

- او می گوید که وی به عنوان سومین طرف، در برخی از ملاقات ها حضور داشته و اینکه نت برداری های او با یادداشت های شما در هماهنگی قرار ندارند.

او در برخی از ملاقات ها به عنوان طرف سوم حضور داشته و من نمی توانم آن را انکار کنم. و بسیاری از این دیدارها هنگامی انجام گرفت که من رییس جمهور بودم و اینها دقیقاً در یادداشت برداری هایی که از سخنرانی ها و گفت و گوها صورت پذیرفته، در آرشیوهای رسمی موجود می باشد. توضیحات من در کتاب کاملاً دقیق می باشند.

- او شما را به نسخه برداری از دیگران متهم می کند و می گوید که شما مواد [فکری و سیاسی] خود را از منابع دیگری گرفته اید.

تنها منبع من، یکی دیگر از کتاب های پیشین خودم به نام "خون ابراهیم" (8) می باشد... کسی برای من توضیح داد که استین از نقشه های داخل کتاب ناراضی بوده است. نقشه ها از یک کتاب جغرافیا گرفته شده که در سال 2004، زیر نظر کارشناسان سوئدی در اورشلیم تولید [و انتشار] یافته است. نخست وزیر پیشین سوئد کسی است که درباره این نقشه اظهار داشت که این بهترین نقشه موجود درباره خاورمیانه می باشد.

-
- Eleanor Clift (1)
 - Palestine; Peace Not Apartheid (2)
 - Newsweek (3)
 - Tempus (4)
 - Kenneth Stein (5)
 - Emory University (6)
 - (AIPAC) The American Israel Public Affairs Committee (7)
 - The Blood of Abraham (8)